

AMS Koerier

Andreas
Manna
Stichting

2013 nummer 2

Ghana

Bij hun bezoek in maart, aan het project voor de opvang van straatmeisjes in Ghana, verblijven Henk en Wilma van der Vinne bij de coördinatoren van dit project in de stad Takoradi, Sammy en Lucy Ntumy. Ze ontmoeten de meisjes van de nachtopvang en de kinderen van de dagopvang. Ook trekken ze op met Yvette Pronk, die er op dat moment drie maanden vrijwilligerswerk doet. Hierna een korte impressie van die ontmoeting.

Kinderen

De meisjes rennen ons uitbundig tegemoet. Sommige hebben we nog niet eerder gezien en zijn nieuw, maar ze reageren alsof ze ons allang kennen. De verhalen over wie we zijn, zijn ons dus al vooruit gegaan en hebben de dankbaarheid voor onze komst alleen maar aangewakkerd. Met kennelijk groot gemak dragen ze onze zware koffers op het hoofd naar binnen. Zwaar bezweet - Takoradi is altijd benauwd - nestelen we ons in het gastenverblijf eerst op de bank, onder de ventilator. De overgang van -6 naar +36 pleegt een behoorlijke aanslag op ons gestel. Zuid Ghana wordt in missieland ook wel *White Man's Grave* genoemd, gezien het enorme aantal missionarissen dat daar eerder stierf vanwege de hitte in combinatie met diverse tropische ziekten. Sammy en Lucy zijn blij omdat Henk weer naar Afrika is gekomen na een paar jaar van ziekte. Yvette neemt ons dan mee naar de eetzaal. Zodra we binnenlopen komt Emefa ons tegemoet rennen - *mammie*, *daddy* - slaat de armen om Wilma heen en drukt het hoofd tegen

haar aan. Dan vertelt ze *daddy Henk* dat ze alle dagen voor hem gebeden heeft en zo dankbaar is dat hij er is. Alle meisjes komen giehelend een hand geven. Wanneer Sammy en Lucy erbij komen, worden ze officieel aan ons voorgesteld. Daarna laten we de beelden op dvd zien die we hebben meegenomen met de groeten van ieder uit Nederland. Ze genieten van de herkenning van al de mensen die ze hebben ontmoet het afgelopen jaar. Ze vinden het prachtig om te zien hoe iedereen hen begroet, gierend van de lach zwaaien ze uitbundig terug naar het beeldscherm. Ze kennen inmiddels bijna iedereen van de vrijwilligers. De volgende dag ontmoeten we ook de kinderen die dagelijks in en om de dagopvang komen spelen. Het is een vreugde om te zien hoe ze daar onbekommerd kunnen spelen en een veilige plaats hebben, te midden van de armoede van het dorp waar ze dagelijks in leven. Twintig van hen gaan met hulp van het project naar scholing.

Water

Er heerst een dagelijkse bedrijvigheid. Kleine vrachtwagens, personenauto's en taxi's rijden af en aan. In de schaduw van het bedrijfsgebouwtje genieten we van de koele bries die over het warme project waait, een gevolg van het feit dat het project op een heuvel gebouwd is. Sammy legt trots uit dat het dit jaar ineens een drukte van belang is geworden. Het door hem opgezette *zelfvoorzieningsproject* krijgt ineens vleugels, omdat de mensen in de stad de uitstekende kwaliteit van het water ontdekt hebben. Tot verrassing van ieder is het water van de boorput van zodanige kwaliteit, dat de organisatie die het water keurt hem onlangs heeft aangeraden om op de zakjes te zetten dat het om mineraalwater gaat. Dat zal de verkoop nogmaals ten goede komen. Ondertussen wordt de vrachtwagen die Sammy in bedrijf heeft geladen en komt er een vrouw aangewandeld uit het arme dorpje, waar ons project aan grenst. Zij haalt ook een zak water, met daarin dertig kleine zakjes. Sammy vertelt dat de mensen uit de dorpjes slechts de kostprijs betalen voor het water. Er zijn verschillende vrouwen die nu dagelijks water halen en het verkopen met winst. Op die manier kunnen de vrouwen ongeveer twee euro per dag bijverdienen. Zo worden ze wat beter in staat gesteld om tegemoet te komen aan de zorg voor hun gezin. Heel mooi om te horen hoe het

Meisje haalt water

water haar weg vindt, en het naast onze kinderen ook nog eens de arme mensen in de omgeving in hun povere bestaan helpt. Vanzelfsprekend doen zich de bekende Afrikaanse taferelen voor. Eén van de werkers loopt voorbij en zegt dat hij wel een opslag verdient. Sammy steekt niet onder stoelen of banken dat hij goed zijn best doet. Hij legt ons uit dat hij een goede werker is, maar als hij hem meer geeft, gaan ook de anderen komen. Daaronder zijn er die niet zo snel

Sammy vertelt dat er al eerder mensen zo zijn weggelopen. Het zou beslist niet mooi zien als hij wegbleef, maar al eerder zijn er die teruggekomen zijn omdat ze spijt hadden van hun vertrek. Ook deze jongeman, komt na een week terug en smeekt weer om zijn baantje. We zien elke dag mensen af en aan lopen met water. Op de kruiwagen, op het hoofd, achterop de fiets of in een taxi. Op allerlei creatieve manieren vindt het kostbare water zijn weg naar de arme dorpjes en de rijkere stad.

Feest

Zoals we gewoon zijn, houden we een feestdag voor alle kinderen die uit de arme dorpjes komen en op het project komen spelen. Er komen ongeveer tweehonderd! Er wordt gezongen en gedanst. Het hoogtepunt van het feest is de heerlijke maaltijd in de vorm van een warm gebakken, gevuld broodje met echte Cola of Fanta. De meisjes van de nachtopvang zingen en dansen vol vuur, en er ontstaat een enthousiaste sfeer onder de kinderen. Deze kinderen kunnen bijna niet wachten tot ze hun broodje krijgen. Als ze hun dansjes hebben getoond en het feest tot en einde komt, helpen de meisjes van de nachtopvang Lucy met het uitdelen. Zodra dit op tafel komt, is het einde van het feest daar. Ze kunnen niet meer wachten en voordat we het weten lopen de kinderen met hun

kostbare schat naar huis, om het daar te delen met vader, moeder of met oma. Voor die tijd nemen ze er zelf niets van! Met de

meisjes van de nachtopvang gaan we een dag later naar het strand. Ze krijgen daar een stevige lunch. Nadat de dames zich omgekleed hebben - badpakken hebben ze niet - lopen ze richting zee. Yvette duikt als eerste het water in, want de meisjes zijn er ook nog wel wat bang voor. Geen van hen heeft leren zwemmen. Van zwemonderwijs is geen

sprake in Ghana. Maar wat Yvette kan, durven dan de anderen ook en de eerste stormt regelrecht gillend in haar armen. Dan volgt ook de rest. Eerst wat voorzichtig, maar uiteindelijk zijn ze er niet meer uit te krijgen. Ze klieren en spelen als jonge honden. Sammy en Lucy vertellen ons met zicht op de meisjes, dat ze hen het leven niet gemakkelijk maken. Elke door hen gestelde regel proberen ze te ontduiken en de straat lonkt nog steeds. Maar ondertussen blijft geen van hen achter en doen ze het goed! Hoewel er ook wel eens een meisje teruggeven wordt aan Jeugdzorg, omdat ze heeft laten blijken niet te willen. Dat zijn moeilijke momenten voor Sammy en Lucy die ondertussen liefde voor ze hebben gekregen.

Yvette met Hannah

werken en beslist niet meer verdienen. Daarbij komt dat als hij daar nu aan begint, het ten koste van de arme mensen gaat en van de zelfvoorziening van het project. Dus vertelt hij hem dat als hij het ergens anders beter kan krijgen, hij dat moet doen. Hij mag Sammy erbij halen om te laten zien zodra hij het ergens anders beter heeft en daar meer verdient. De jongeman neemt dan ontslag en vertrekt.

Feest!

Opleiding/kapsalon

We hebben de meisjes op hun stageplaatsen bezocht. Ze genieten allemaal erg van de kansen die ze krijgen. De één wordt kapster, de ander naaister. Tot nu toe worden meisjes in de stad bij een naaiatelier of een kapsalon geplaatst, waar ze - uiteraard tegen betaling - hun opleiding ontvangen. Voor Sammy is dat niet gemakkelijk, want de uitbaatsters van de kapsalons proberen er een flink slaatje uit te slaan en werken vaak tegen.

In plaats van de meisjes werkelijke kansen te geven, voelen ze zich juist in hun concurrentiepositie door hen bedreigd. Daarom is hij met onze hulp op het project nu ook begonnen met een kappersopleiding. Daar kunnen nieuwe meisjes van de nachtopvang, maar ook arme meisjes uit het dorp, vanaf nu een opleiding volgen. Hij heeft een allround kapster aangesteld om de meisjes op te leiden, die begon met het knippen van mensen die komen aanlopen. De kapsalon is net geopend. In de omgeving van het project zijn niet alleen arme dorpen, maar er wonen ook rijkere mensen die er hun villa's bouwen en daar komen wonen. Zo hoopt Sammy gunstig gebruik te maken van de kloof die er in de omgeving is tussen arm en rijk. Sammy hoopt met name de rijkere dames die daar wonen, naar de kapsalon te trekken. Daarnaast wordt iedereen die water koopt, uitgenodigd om de kapsalon te bezoeken. We zien dagelijks klanten binnendruppelen en op de zaterdagen is het druk. Het mooie is, dat de klanten met een gerust hart hun kinderen kunnen meenemen, want er is veilige speelruimte voor hen buiten in het gras.

Kenia

Vanuit Kenia krijgen we goede berichten over de beide projecten. De jeugd in Nairobi is druk bezig hun project vorm te geven onder jonge straatkinderen. In Karungu zijn de opgroeiende kinderen druk bezig met hun scholing, om daarmee uiteindelijk een toekomst op te bouwen. Enkele oudere jongeren die uit het weeshuis van Karungu komen, studeren nu in Nairobi en hebben zich daar gevoegd bij de groep jongeren. Mariëtte Prins, Hetty Wesseling en Astrid den Haan, gaan in augustus naar Kenia om

vakschool op het project

zowel de oudere kinderen in Nairobi, als de jonge kinderen in het weeshuis van Karungu, te bezoeken. Daarover in de volgende Koerier meer.

Oeganda

Onze projectcoördinator Florence Naduk heeft acht maanden geen inkomen gehad, vanwege een corruptieschandaal onder de ambtenaren en in de regering. Gelukkig kreeg ze hulp van de huiskerk in Hoogeveen. Ze heeft inmiddels een waterbedrijf bereid gevonden om naar water te boren op het project in Matany. Er is onderzoek naar de aanwezigheid van water gedaan en dat gaat niet probleemloos. Daarnaast wordt door ons naar wegen gezocht die ertoe moeten leiden dat we het geplande schoolgebouw kan worden gebouwd. De mensen

van Matany zijn er helemaal klaar voor en zien reikhalzend uit naar de voortgang van dit mooie project. In november gaan Ineke en Wilma er weer heen en we willen ze niet graag met lege handen laten gaan.

schat met een
schat!

Heeft u nog een idee voor een actie, die veel geld opbrengt? Of wilt u de oude sok op zolder graag legen? Florence en wij houden ons aanbevelen.

Acties

Terwijl de organisatie van de grote Afrikalooop op volle toeren draait, zijn de met ons bevriende wandelaars druk bezig met het nawandelen, corrigeren en uitzetten van de routes. Zonder hen was de Afrikalooop niet mogelijk, omdat we dan ook nog eens zelf de routes zouden moeten optimaliseren. Met hun hulp was er op 18 mei een Mini Afrikalooop in en om Hoogeveen. Omdat het weer niet zo meewerkte, bleven de mooi-weer-wandelaars weg. Maar met 75 wandelaars bleek er sprake van een mooie vooruitgang. Het is een actie die nog meer potentie heeft in de komende jaren. Vooral met

hulp van de wandelaars, die we wel onze vrienden mogen noemen en die de routes van 10, 20 en 30 kilometer hebben uitgezet. Zij hebben naast de routes van grote Afrikalooop een belangrijk aandeel in de routes van deze Mini Afrikalooop. Ondertussen zoeken we sponsors in de plaatsen die we met de grote Afrikalooop gaan aandoen in oktober.

Donors

We hebben een onderzoek naar het gedrag van onze donors gedaan. De donoren blijken ons langdurig te steunen en zijn erg trouw. Natuurlijk zijn er soms die hun bijdrage beëindigen, maar het blijkt dat daar tegenover staat dat er steeds meer nieuwe donoren bijkomen. Dus ondanks crisis. Gelukkig maar! Wel hebben we daarentegen vastgesteld dat de *actiebereidheid in het land* sterk is teruggelopen. Dat beperkt ons vooral in onze *uitbreidingsmogelijkheden*. Gelukkig is onze groep in Hoogeveen hecht en trouw en wordt er hard gewerkt aan acties, zoals die reeds sinds vele jaren lopen. Ieder van hen is lid van dezelfde kerk. Met hulp van die kerkgemeente heeft de AMS *geen overhead* die normaal ook nog eens op de uitvoerende projecten zou drukken. Want deze kerk neemt de overhead van de AMS volledig voor haar rekening. Gevolg is dat uw gift voor honderd procent naar onze kinderen in Afrika gaat. Deze constructie is *uniek in het land* en maakt het nog aantrekkelijker om ons te helpen. De laatste tijd krijgen we regelmatig vragen omtrent onze overhead en hoe het zit met betaalde functionarissen. Vanzelfsprekend hebben wij die niet. We werken in Nederland en Afrika immers alleen met *vrijwilligers*? Daar zijn we trots op. Dit in tegenstelling tot organisaties die *betaalde medewerkers* hebben, wat de overhead van die organisaties flink opjaagt. Daar is het niet ongewoon dat vaak meer dan 35% van de inkomsten, in de zak verdwijnt van betaalde medewerkers. Het in stand houden van dergelijke praktijken is iets wat we beslist niet zouden moeten willen! Wij zijn er blij mee dat de overheid dat meer zichtbaar wil maken.

Zodat ze niet vergeten worden